

תעשיית החלב

כ־125,000 פרות כלואות בכל רגע נתון ברפתות חלב תעשייתיות בישראל

גדיעת קרניים, צריבת מספרים

בתעשיית החלב כלואות הפרות בצפיפות גדולה, ולכן הן מגולות עצבנות ועלולות לתקוף זו את זו, בני-אדם או ציוד חליבה. רפתנים "פותרים" זאת על-ידי סילוק הנשק שלהן - הקרניים. עגלות צעירות זוכות לטיפול "קל" יחסית: הפועל מצמיד לנבט של הקרן (שרק החלה לצמוח) מלחם מתכת לוחט, המתיך וממיס את אזור הקרן, כולל העור וכלי-הדם (בתוך הקרן מצויים כלי-דם ועצבים). לאחר מכן שולפים את שרידי הקרן מתוך השורש שלה, ועוצרים את הדימום על-ידי הצמדה חוזרת של המלחם לראש. את קרניהן הגדולים יותר של עגלות בוגרות חותכים-מרסקים באמצעות מכשיר קיצוץ ענק, ומיד לאחר מכן שורפים את כל האזור באמצעות להביוור, עד שהעור נחרך ונהרסים כל התאים שמהם צומחת הקרן.

פרה - כמו כל יונק ממין נקבה - מפיקה חלב רק לאחר המלטה. כדי לייצר חלב מעברים את הפרה שוב ושוב באמצעות הזרעה מלאכותית. לאחר ההמלטה נלקח העגל מאמו - הזכרים ישמשו בתעשיית הבשר והנקבות בתעשיית החלב (אם כי הן כמובן יישחטו לבשר ברגע שכמות החלב שהן מייצרות תקטן ולא ישתלם להחזיקן כלכלית). ההפרדה בין העגל לאמו היא חוויה קשה לעגל היונק, וגם האם עשויה לבטא את מצוקתה באמצעות קריאות וגעיות במשך ימים לאחר שהולד נלקח ממנה. באמצעות "השבחה" הגדילו החקלאים את כמות החלב היומית הנשאבת מגופה של פרה לכ-40 ליטרים ויותר, בעוד שלפני עשורים ספורים שאבו מגופה של פרה לא יותר מ-8 ליטרים חלב ביום.

צריבת מספר סידורי על גופן של עגלות נועד לאפשר לזהותן מרחוק. הצריבה מתחילה בגילוח האזור המיועד על הגוף ומריחת אלכוהול מטילי. הכלי שנועד להטבעת המספר שרוי במכל עם קרח יבש, בטמפרטורה של מינוס 80 מעלות צלזיוס. כדי להטביע את המספר מצמידים בחוזקה את התבניות לעורה של העגלה (30 שניות על עור כהה, דקה על עור לבן), עד שנוצרת כוויית קור בצורת המספר הרצוי. יש להעיר, שכוויית קור אינה מכאיבה פחות מכוויית חום בברזל מלוכלך. איגוד הווטרינרים הבריטי אף טוען, שהצריבה הקרה מכאיבה יותר.

גופה של הפרה לא הותאם לשינוי, דבר המתבטא במחלות רבות, נכויות וכאבים. הלחץ העצום על העטין גורם לקריעת כלי-דם. כשגידי התלייה של העטין מתרפים - העטין צונח, הפטמות מזדהמות, ובצקות ודלקות עטינים מתפתחות במהירות. פטמות "מיותרות" עשויות להחריף תופעות אלו, ולכן הן נכרתות באמצעות מספרים חדים, ללא משככי כאבים.

פרות רבות מתמוטטות קודם להבאתן לשחיטה מאפיסת כוחות, וכדי לפנותן גוררים אותן על הקרקע כשהן קשורות בשרשרת, או דוחפים אותן על-ידי מלגזה. התוצאות: פציעות וחבלות חמורות, קרעים ברצועות ושבירת עצמות.

אף על פי שתוחלת חייה הטבעית של הפרה עולה על 20 שנה, פרות במשקים מודרניים נשחטות בגיל שלוש עד שש שנים.